

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateľa: **C., s.r.o.**, IČO: X., zastúpený *Advokátskou kanceláriou JUDr. P., s.r.o.*, so sídlom K., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova 8, 811 09 Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 22. júna 2010 č. RP/27/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne zo dňa 22. júna 2010 č. RP/27/2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 66 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím zo dňa 22. júna 2010 č. RP/27/2010 vydanom v správnom konaní č. 114-PLO/O-1803/2010 odporkyňa ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1, písm. g/ a h/ postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisoch (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“) rozhodla tak, že účastník správneho konania č. 114-PLO/O-1803/2010 C., s.r.o. porušil povinnosť ustanovenú v § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii tým, že v programe S. dňa 20.01.2010 o cca 16:30 hod. odvysielal príspevok T.T., obsahujúci informácie o automobiloch značky M. cit.: „Spravodajská

televízia bude od dnešného dňa jazdiť na nových autách. Dnes si od prestížnej automobilovej spoločnosti prevzala 6 nových vozidiel. Tie sú neodmysliteľnou súčasťou našej práce, lebo aj vďaka nim vám prinášame každý deň aktuálne reportáže priamo z terénu.“, „Štáby spravodajskej televízie budú odteraz ešte mobilnejšie, vďaka rýchlejšim, kvalitnejším a najmä bezpečnejším autám. Klúče od týchto tátošov za televíziu prevzal generálny riaditeľ T. M.“, „T. prešla za posledný rok výraznými zmenami, hlavne čo sa týka nových technológií. Súčasťou tejto obnovy bolo samozrejme obnova vozového parku.“, „Sú to veľmi šikovné, malé autá, s dvojitou podlahou a tým šikmým motorom, bezpečné, čiže skutočne sa môže s nimi dostať človek všade tam, kde potrebuje hlavne spravodajstvo.“, „Po novej grafike sme tak opäť o krok vpredu. Najväčšiu radosť z nových vozidiel majú však tí, ktorí ich budú dennodenne využívať – naši kameramani.“, „Denne sa pohybujeme v rôznych terénoch, a preto potrebujeme spoľahlivé a bezpečné autá.“, „Pre celý tím kameramanov je pre nás auto veľmi dôležitá záležitosť, trávime na cestách veľa času.“, „Len jeden štáb denne za aktuálnymi informáciami priamo z terénu najazdí až okolo 100 km.“, „Nám ide o to, aby sme mohli stále ponúkať kvalitné a rýchle spravodajstvo. Na to potrebujeme príslušnú mobilitu a samozrejme, v neposlednej rade ide aj o bezpečnosť našich osádok.“, „Prajem im veľa pekných kilometrov a veľa pekných reportáží.“, „Štáby spravodajskej televízie T. od ostatných rozoznate aj vďaka týmto automobily, ktoré nám umožnia byť všade tam, kde sa niečo deje.“, ktoré naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.. Navrhovateľovi podľa § 64 ods. 1, písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii uložila sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 5, písm. a/ uvedeného zákona vo výške 4.000 €. Súčasne vyslovila, že podľa § 64 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisie: „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“ a v zmysle § 67 ods. 10 zákona o vysielaní a retransmisii je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutiu odporkyne v zákonnej lehote podal opravný prostriedok navrhovateľ. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Konštatoval, že príspevok nepropagoval tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť, a to nebolo ani jeho cieľom ani podstatou. Poukázal na to, že okrem samotného obsahu informácií, aj ich spôsob a forma akým boli odvysielané, nevykazovali prvky propagačného charakteru. Dôvodil, že pokiaľ odporkyňa uviedla, že ak má byť naplnená legálna definícia skrytej mediálnej komerčnej komunikácie, potom musí dôjsť ku kumulatívnemu splneniu kritérií, ktoré vymenovala pod bodmi a/ až e/, teda kritérium pod písm. a/ vychádza z definície skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom do 14.12.2009, ktoré bolo zákonom č. 498/2009 Z.z. zrušené a nahradené novou úpravou v ust. § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., v zmysle ktorého ustanovenia by kritérium pod písm. a/ malo znieť v podobe *zvukovo – obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej*

hospodársku činnosť, majúc za to, že odporkyňa nesprávne a nedostatočne aplikovala uvedené kritérium. Tvrdil, že v danej veci nedošlo ku kumulatívne splneniu všetkých kritérií. Nesúhlasil so záverom odporkyne, že v predmetnom príspevku prevažovala propagačná zložka nad zložkou spravodajskou a teda informácie o automobiloch značky M. boli využité na propagačný účel. Súčasne poukázal na to, že podstata príspevku spočívala v informovaní o tom, že televízia T. obnovila vozový park a aj takýmto spôsobom chcela poukázať na svoju snahu ponúknuť divákovi kvalitné a promptné spravodajstvo s tým, že dôležitou pre ňu je aj bezpečnosť jej osádok. Uviedol, že samotný príspevok neobsahoval výraz M., a to ani v obraze ani vo zvuku a pokiaľ bolo v príspevku v niektorých záberoch zachytené logo vozidla, bolo viditeľné len v pozadí, v žiadnom prípade nebolo detailom záberu, resp. jeho centrálnou alebo dominantnou časťou. Ďalej tvrdil, že príspevok obsahoval skutočnosť spravodajského charakteru, svojím spracovaním nesmeroval k propagácii, z hľadiska obsahu a výrazových prostriedkov bol zrejme jeho informačný a výpovedný charakter a nevykazoval znaky zámerného manipulovania a využívania výrazových prostriedkov štandardne sa vyskytujúcich v reklamnej praxi. Súčasne namietal, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu absentuje riadna argumentácia z akých dôvodov považuje informácie v príspevku za naplnenie definície skrytej mediálnej komunikácie a taktiež, že odôvodnenie zámernosti využitia informácie na propagačné účely, ako aj uvádzania verejnosti do omylu o podstate tejto informácie vyznieva veľmi všeobecne a paušálne, s poukazom na to, že Rada by mala v konkrétnom prípade špecifikovať hranicu medzi informáciami spravodajského charakteru a skrytou mediálnou komerčnou komunikáciou. Vytýkal žalovanému správne orgánu postup v rozpore s § 46 a § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov s poukazom na judikatúru – R 33/2006, R 43/2008.

Navrhovateľ na pojednávaní súdu zotrval na skutkových a právnych dôvodoch uvedených v odvolaní. Zdôraznil, že v dôvodoch rozhodnutia absentuje argumentácia, v čom presahoval propagačný charakter príspevku nad charakterom spravodajským. Trval na tom, že predmetný príspevok mal jednoznačne charakter spravodajský. Poukázal na to, že odporkyňa v rozhodnutí odcitovala zákonné podmienky definície propagačného charakteru bez toho, aby odôvodnila v čom spočíval na základe skutkových zistení v danej veci propagačný charakter, ako aj že odporkyňa v odôvodnení rozhodnutia sa obmedzila len na citáciu ustanovení uvedených vo výroku rozhodnutia bez toho, aby náležite odôvodnila ich aplikáciu na danú vec s poukazom na komparáciu s výrokmi spravodajského charakteru, ktoré v dôvodoch rozhodnutia vôbec neboli uvedené.

Odporkyňa k opravnému prostriedku navrhovateľa sa vyjadrila tak, že navrhovala napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Nesúhlasila s námietkami navrhovateľa uvedenými v jeho opravnom prostriedku. Taktiež nesúhlasila s tvrdeniami právneho zástupcu navrhovateľa, ktoré predniesol na pojednávaní súdu. Zastávala názor, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, ako aj v súlade so zákonom bolo odôvodnené. Uviedla, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že Rada v danom prípade pri posudzovaní správneho deliktu posudzovala odvysielaný program navrhovateľa ako celok a brala do úvahy všetky okolnosti týkajúce sa predmetného programu, keď najmä

posudzovala typ programu. Trvala na tom, že pri rozhodovaní v predmetnom správnom konaní vychádzala z ustanovenia § 31a ods. 3, 4 zákona o vysielaní a retransmisii, teda z právnej úpravy platnej a účinnej v čase odvysielania programu ako aj v čase vydania rozhodnutia, čo je zrejmé zo znenia výroku rozhodnutia ako aj z citácie ustanovenia § 31a ods. 3, 4 v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a pokiaľ aj uviedla pri vymenovaní jednotlivých kritérií v napadnutom rozhodnutí pri prvom kritériu znenie ust. § 32 ods. 12 zákona o vysielaní a retransmisii v znení účinnom pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 498/2009 Z.z., ide o zrejmú chybu v písaní a nemôže mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Nesúhlasila taktiež s tvrdením navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, trpí nepreskúmateľnosťou pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a je v rozpore s § 46 a s § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov. Vyjadrila názor, že rozhodnutie a aj jeho odôvodnenie spĺňa zákonné podmienky, s poukazom na to, že v odôvodnení rozhodnutia sa náležite vysporiadala so splnením jednotlivých zákonných podmienok pre naplnenie skutkovej podstaty právnej úpravy ustanovujúcej skrytú mediálnu komerčnú komunikáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s §§ 250l a nasl. v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 114-PLO/O-1803/2010, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov na pojednávaní súdu dňa 26.1.2011 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím bola navrhovateľovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti podľa § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 4 ods. 1 až 4 zákona o vysielaní a retransmisii poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Činnosť rady vyplývajúca z jej poslania (odseky 1 a 2) a z jej pôsobnosti (§ 5) vykonávajú členovia rady a úlohy spojené s činnosťou rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisii (ďalej len "kancelária").

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/, h/, zákona o vysielaní a retransmisii do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, ukladať sankcie vysielateľom, prevádzkovateľom retransmisie a poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisii bez oprávnenia.

Podľa § 31a ods. 1, písm. a/, b/, ods. 3, 4 zákona o vysielaní a retransmisii mediálna komerčná komunikácia je na účely tohto zákona zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby alebo dobrú povest' fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť a a) je poskytovaná ako súčasť programu alebo program sprevádza za odplatu alebo za podobnú protihodnotu alebo na účely vlastnej propagácie alebo b) je programovou službou určenou výhradne na reklamu a telenákup alebo programovou službou určenou výhradne na vlastnú propagáciu.

Skrytá mediálna komerčná komunikácia je zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť, ak vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie túto informáciu v rámci programu zámerné využíva na propagačné účely a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

Skrytá mediálna komerčná komunikácia je zakázaná.

Podľa § 64 ods. 1, 2, 3, 5, 6 zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie: a) upozornenie na porušenie zákona, b) odvysielanie oznamu o porušení zákona, c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, d) pokutu, e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Sankciu podľa odseku 1 písm. d) Rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu Rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e)].

Pokutu Rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné

obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.

Proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) až e) možno podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia rady; (§ 250l až 250s Občianskeho súdneho poriadku) podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) nemá odkladný účinok.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3.319 eur do 165.969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49.790 eur, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenáku.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250l až 250s) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi

predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma tak hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v oprávnom prostriedku, pričom v prípade procesného pochybenia skúma, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúmaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Súd po preskúmaní danej veci postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správny orgán v danom prípade konal v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok relevantných skutočností pre svoje rozhodnutie, zistil riadne skutkový stav veci a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je možné považovať v súlade so zákonom.

Z obsahu administratívneho spisu súd v danej veci mal preukázané, že žalovaný správny orgán navrhovateľovi oznámil začatie správneho konania č. 114/PLO/O-1803/2010 vo veci možného porušenia § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii v súvislosti s tým, že v programe *S.* dňa 20.1.2010 o cca 16:30 hod. odvysielal príspevok *T.T.*, obsahujúci informácie o automobiloch značky *M.*, ktoré mohli naplniť definíciu skrytej mediálnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii. Správne ho aj vyzval na vyjadrenie sa k veci a na navrhnutie alebo predloženie dôkazov s poučením o jeho procesných právach. Navrhovateľ na základe výzvy žalovanému správne orgánu doručil svoje stanovisko, v ktorom vyjadrili názor, že definícia skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii v rámci uvedeného príspevku naplnená nebola, tvrdiac, že samotný príspevok neobsahoval výraz *M.*, a to ani v obraze ani vo zvuku a pokiaľ bolo v príspevku v niektorých záberoch zachytené logo vozidla, bolo viditeľné len v pozadí, v žiadnom prípade nebolo detailom záberu, ako aj že okrem samotného obsahu informácií, aj ich spôsob a forma akým boli odvysielané, nevykazovali prvky propagačného charakteru a súčasne, že odvysielané informácie neboli v žiadnom prípade zámerne využité na propagačné účely a ani neuvádzali verejnosť do omylu o podstate týchto informácií, s poukazom na to, že za odvysielané informácie v predmetnom príspevku od žiadneho subjektu nedostal odplatu, ani inú protihodnotu. Žalovaný správny orgán rozhodnutím zo dňa 22.6.2010 č. RP/27/2010 (preskúmané rozhodnutie) vyslovil, že navrhovateľ ako účastník správneho konania č. 114-PLO/O-1803/2010 porušil povinnosť ustanovenú v § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii tým, že v programe *S.* dňa 20.01.2010 o cca 16:30 hod. odvysielal príspevok *T.T.*, obsahujúci informácie o automobiloch značky *M.*, ktorý vo výroku rozhodnutia citoval s uvedením, že týmto príspevkom naplnil definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., navrhovateľovi podľa § 64 ods. 1, písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii uložil sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 5, písm. a/ uvedeného zákona vo výške 4.000 €, súčasne vyslovil, že podľa § 64 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii: „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila“ a v zmysle § 67 ods. 10 zákona o vysielaní a retransmisii je

pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet uvedený v rozhodnutí. Rozhodnutie odôvodnil a dal poučenie o opravnom prostriedku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s námietkami navrhovateľa, že žalovaný správny orgán nesprávne právne posúdil splnenie zákonných podmienok skrytej mediálnej komerčnej komunikácie odvysielaným príspevkom „T.T.“, že skutkové a právne závery nedostatočne zdôvodnil, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s § 46 a s § 47 ods. 3 správneho poriadku, a teda, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Predpokladom uloženia sankcie podľa § 64 ods. 1, písm. d/ zákona o vysielaní a retransmisii určenej podľa § 67 ods. 5 písm. a/ je preukázanie porušenia zákonnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona o vysielaní a retransmisii. Zákonodarca v právnej norme § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii výslovne ustanovuje, že **skrytá mediálna komerčná komunikácia je zakázaná** a v právnej norme ustanovenej v § 31a ods. 3 definuje jej skutkovú podstatu tak, že **skrytá mediálna komerčná komunikácia je zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť, ak vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na propagačné účely a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.**

Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že navrhovateľ v programe S. dňa 20.1.2010 o cca 16:30 hod. odvysielal príspevok T.T., obsahujúci informácie o automobiloch značky M.. Z obsahu predmetného príspevku aj podľa názoru súdu vyznieval propagačný charakter odvysielaných informácií spočívajúci v kvalitatívnom hodnotení výrobku – M., prezentovaného podnikateľského subjektu, keďže v príspevku bola vizuálna prezentácia uvedeného výrobku sprevádzaná komentármi v pozitívnom svetle vyzdvihujúcim kvalitu a prednosť tohto výrobku. Nebolo možné prihliadnuť na námietku navrhovateľa, že samotný príspevok neobsahoval výraz M., a to ani v obraze ani vo zvuku a pokiaľ bolo v príspevku v niektorých záberoch zachytené logo vozidla, bolo viditeľné len v pozadí, v žiadnom prípade nebolo detailom záberu. Z prepisu príspevku je zrejmé, že napriek tomu, že výraz M. nevyznel zo zvukovej alebo obrazovej informácie priamo, logo uvedeného výrobku v ňom bolo zobrazené i keď v pozadí, ale tak, že bolo viditeľné voľným okom spôsobom ľahlo rozpoznateľným, pričom logo uvedeného vozidla je možno považovať z pohľadu širokej verejnosti za všeobecne známe a teda aj priemerný divák mal vedomosť o akej značke automobilu sa v odvysielanom príspevku hovorí. Súčasne v uvedenom príspevku boli odvysielané vyjadrenia redaktora, generálneho riaditeľa T., zástupcu automobilovej spoločnosti, ktorí veľmi pozitívne hodnotili typ automobilu zobrazeného v príspevku a napokon aj vyjadrenia samotných kameramanov, ktorým prezentované autá mali byť spoločnosťou T. zakúpené, sa pozitívne vyjadrili ku kvalite tohto vozidla.

Hodnotiac odvysielaný príspevok v jeho kontexte je zrejmé, že redaktor v tomto príspevku poskytoval divákovi obrazovú aj zvukovú informáciu, ktorá aj keď nepriamo propagovala výrobok automobilu zn. M., čím bola naplnená skutková podstata v prvej časti právnej normy ustanovenej v § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii – skrytá mediálna komerčná komunikácia **je zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivitu fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť.**

Podľa názoru súdu odporkyňa taktiež správne vyhodnotila splnenie ďalšej podmienky skrytej mediálnej komerčnej komunikácie, keď konštatovala, že odvysielaním predmetného príspevku bola naplnená aj podmienka definície skrytej komerčnej komunikácie, spočívajúcej v zámernosti využívania informácie na propagačný účel a v možnosti vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Príspevok bol odvysielaný v rámci programu S., ktorý bol zostavovaný vopred, z ktorej skutočnosti vyplýva, že navrhovateľ ako vysielateľ zostavoval skladbu tohto programu dopredu a teda ju aj ovplyvňoval, z čoho vyplýva záver zámernosti prípravy a využitia obrazovej a zvukovej informácie v odvysielanom príspevku na propagačný účel. Možnosť uvedenia diváka do omylu o podstate informácie spočíva v tom, že predmetná informácia je súčasťou programu, o ktorom divák nemôže predpokladať, že sa v ňom takáto informácia bude nachádzať. V danom prípade príspevok bol odvysielaný v programe S., ktorý je programom spravodajským, a preto divák v tomto programe nemohol očakávať prezentované informácie v odvysielanom príspevku „T.T.“, majúce propagačný charakter.

Súd neprihliadol ani na námietku navrhovateľa, že v dôvodoch rozhodnutia absentuje argumentácia, v čom presahoval propagačný charakter príspevku nad charakterom spravodajským. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že odporkyňa hodnotila predmetný príspevok v jeho kontexte. Náležite sa zaoberala jednotlivými časťami odvysielaného príspevku s hodnotiacim záverom, ktorú jeho časť posúdila ako spravodajskú a ktorú ako propagačnú s uvedením dôvodov. Zo záverov žalovaného správneho orgánu uvedených v dôvodoch preskúmaného rozhodnutia ako aj z jeho hodnotiacich úsudkov aj podľa názoru súdu vyplýva, že v danom prípade v odvysielanom príspevku sa prelínala zložka spravodajská s propagačnou, ktorá skutočnosť podmieňuje naplnenie skutkovej podstaty skrytej mediálnej komerčnej podstaty ustanovenej v § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii. Absencia argumentácie o rozsahu jednotlivých zložiek v odvysielanom príspevku v danom prípade nemá za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne pre nedostatok dôvodov.

Súd sa taktiež nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že odporkyňa sa obmedzila len na citáciu ustanovení uvedených vo výroku rozhodnutia bez toho, aby náležite odôvodnila ich aplikáciu na danú vec s poukazom na komparáciu s výrokmi spravodajského charakteru, ktoré v dôvodoch rozhodnutia vôbec neboli uvedené. V tejto súvislosti súd poukazuje na dôvody uvedené vyššie, z ktorých vyplýva, že odporkyňa v danom prípade nielenže správne vyhodnotila porušenie právnej povinnosti navrhovateľom odvysielaným príspevkom, ale svoj hodnotiaci úsudok aj náležite v odôvodnení rozhodnutia odôvodnila uvedením skutkových zistení podriadiac ich príslušnej právnej úprave.

Súd z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal preukázané, že žalovaný správny orgán v dôvodoch rozhodnutia uviedol skutkové zistenia, ktoré boli podkladom jeho rozhodnutia, skutkové okolnosti náležite vyhodnotil, zaoberajúc sa splnením jednotlivých zákonných podmienok skrytej mediálnej komerčnej komunikácie, v zmysle právnej normy ustanovenej v § 31a ods. 3, 4 zákona o vysielaní a retransmisii a súčasne sa vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa vznesenými v jeho stanovisku v správnom konaní č. 114-PL0/O-1803/2010. Z uvedených dôvodov podľa názoru súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu nie je možné považovať za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Skutočnosť, že odporkyňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia pri odôvodňovaní splnenia jednotlivých kritérií skrytej mediálnej komerčnej komunikácie poukázala na porušenia § 32 zákona o vysielaní a retransmisii v znení účinnom pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 498/2009 Z.z., nemôže mať za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia, keďže z výroku rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že žalovaný správny orgán v danej veci napadnutým rozhodnutím rozhodol o uložení sankcie navrhovateľovi za jeho porušenie povinnosti ustanovenej v § 31a ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii a súčasne z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že žalovaný správny orgán skúmal a vyhodnotil splnenie zákonných podmienok skrytej mediálnej komerčnej povinnosti v intenciách právnej normy ustanovenej v § 31a ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii.

Vzhľadom na uvedené súd v preskúmanej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán postupoval v správnom konaní v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 3 ods. 1 v spojení s § 32 ods. 1 správneho poriadku, keďže v súčinnosti s navrhovateľom správne zistil skutkový stav veci, skutkové zistenia správne vyhodnotil a vo veci rozhodol v zmysle § 46 správneho poriadku na základe zákona o vysielaní a retransmisii a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, z ktorých dôvodov podľa názoru súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, pretože bol v konaní neúspešný.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € súd rozhodol podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 26. januára 2011

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth